

РЕШЕНИЕ

№ 1912

гр. София, 25.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **922** по описа за **2014** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област срещу Решение от 26.08.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав по НАХД № 24345 по описа за 2011г., с което е отменено наказателно постановление № 23-2303355/12.08.2011г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област. С последното на [фирма], в качеството му на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание на чл.414, ал.3 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение по чл.63, ал.2 КТ.

Недоволен от решението касаторът го обжалва с доводи за неправилно приложение на материалния закон. От фактите по делото според касатора по несъмнен начин се установявало извършването на нарушението като цялата информация, касаеща трудовото правоотношение на И. е подадена до приключване на проверката и към 01.06.2011г. лицето е имало валиден действащ трудов договор, като съдът обаче не бил възприел осъществените действия от работодателя в тяхната последователност. Моли да бъде отменено обжалваното решение и потвърдено наказателното постановление като законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява. Ответникът по касационната жалба - [фирма], чрез адв.П. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови отменителното си решение районният съд е приел за установено от фактическа страна, че [фирма], към периода месец април - месец юни 2011г. в рамките на предмета си на дейност стопанисвал обект, представляващ автомивка с кафене, находящи се в [населено място], [улица], на ъгъла с [улица]. На 05.04.2011г. между едноличния търговец, в качеството на работодател и Г. И., в качеството на работник, бил сключен трудов договор №2011/016 - за неопределено време и със срок на изпитване три месеца в полза на работодателя, по силата, на който и считано от следващия ден - 06.04.2011г., И. се задължавал срещу заплащането на определено трудово възнаграждение да постъпи на работа като мияч на превозни средства в стопанисваната от едноличния търговец автомивка. На 05.04.2011г. било изпратено и уведомление в съответната ТД на НАП, съобразно изискването на чл.62,ал.3 КТ. И. фактически започнал да изпълнява трудовите си задължения, вкл. се явил на работа и на 01.06.2011г., към която дата работодателят, възползвайки се от приложимото правило, произтичащо от разпоредбата на чл.71,ал.1 КТ, а именно да прекрати едностранно трудовия договор без предизвестие в рамките на уговорения в негова полза срок за изпитване, вече бил оформил писмена заповед №2011/039, конкретно от 26.05.2011г.

На 01.06.2011г., след 14,00часа, на автомивката била извършена проверка за спазване на трудовото законодателство. Преди да се легитимират като контролни органи, проверяващите непосредствено имали възможността да се убедят, че автомивката била в работен режим, както и че конкретно установеният впоследствие като лицето Г. И., бил сред работещите на обекта, ангажиран с "почистването на автомобил на клиент". И., попълвайки и подписвайки предоставената му декларация, потвърдил факта, че работел от два месеца в автомивката на санкционирания едноличен търговец, както и че имал предоставени екземпляр от сключен писмен трудов договор и копие от уведомлението за регистрирането на този договор в съответната ТД на НАП. На 10.06.2011г. от едноличния търговец в Д. били предоставени изискани от контролните органи документи, в т.ч. екземпляр от трудовия договор, сключен с Г. И. на 05.04.2011г., справка за изпратеното и прието в съответната ТД на НАП уведомление за сключения трудов договор от 05.04.2011г., както и заповедта от 26.05.2011г. за прекратяване на трудовия договор на И., носеща подпис на И., удостоверяващ връчването на самата заповед на последния, но без дата на връчването. В същото време и отново на дата 10.06.2011г., в рамките и за нуждите на проверката, съобразно предвидената възможност в разпоредбата на чл.62, ал.3 КТ, чрез осигурения на дирекциите "Инспекция по труда" електронен достъп до регистъра на

трудовете договори, воден от НАП, контролните органи установили запис от 28.05.2011г. за прекратяване на трудовия договор на Г. И. от 05.04.2011г., считано от 27.05.2011г., както и липсата на запис за друг трудов договор, сключен от [фирма], в качеството на работодател, с лицето Г. И., в качеството на работник, при това действащ към датата 01.06.2011г., при което положение на 10.06.2011г. срещу едноличния търговец било образувано административнонаказателно производство със съставянето на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, с посочена правна квалификация по чл.63, ал.2 КТ, за неизпълнение на задължението от страна на едноличния търговец, като работодател, преди да допусне на 01.06.2011г. Г. И. на работа, на същия да са били надлежно предоставени екземпляри от сключен трудов договор и копие от уведомлението за сключения договор, заверено от съответната ТД на НАП. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление, с което на едноличния търговец била наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева, на основание чл.414, ал.3 КТ.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд е обосновал извод за липса на процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаване на наказателното постановление. След анализ на приобщените по делото доказателства, съдът е изложил от правна страна изводи за липса на административно нарушение по чл.62, ал.3 КТ, тъй като към датата на извършване на проверката, И. работел при наличие на сключен на 05.04.2011г. трудов договор с едноличния търговец, като не е приел за убедително потвърдено прекратяване на трудовия договор преди датата 01.06.2011г., респ. начало на изпълнение на задължения от страна на работника по ново трудово правоотношение към последната цитирана дата и при необходимост в този случай от съобразяване с изискването на разпоредбата на чл.63, ал.2 КТ.

Така постановеното решение е правилно.

Изводите на административнонаказващия орган за извършено нарушение на разпоредбата на чл.62, ал.3 КТ са обосновани изцяло с наличието на издадената заповед № 2011/039 от 26.05.2011г. за прекратяване на трудовото правоотношение между И. и едноличния търговец и подаденото и прието уведомление за прекратяването от 28.05.2011г.

Видно от приобщените по делото доказателства, сключеният между страните трудов договор е с 3-месечен срок за изпитване в полза на работодателя. Съгласно чл.71, ал.1 КТ до изтичане на срока за изпитване страната, в чиято полза е уговорен, може да прекрати договора без предизвестие, като съгласно чл.335, т.3 КТ, моментът, когато се прекратява трудовият договор без предизвестие е момента на получаването на писменото изявление за прекратяването на договора.

В настоящия случай заповедта за прекратяване на трудовия договор е получена лично от И., видно от саморъчно отбелязаното в нея. Предвид липсата на посочена дата, на която това е станало, то не може да бъде определен еднозначно и момента на прекратяването на договора. В тази връзка съдът е кредитирал представените справки от ТД на НАП П. за актуално състояние на действащи трудови договори за Г. И. И., ЕГН [ЕГН], както и от Национален осигурителен институт – регистър на трудовете договори за Г. И. И., видно от които между лицето и [фирма] е бил налице сключен трудов договор от 05.04.2011г., прекратен на 03.06.2011г.

Предвид и това, няма как да бъде осъществен състава на посочената за нарушена норма на чл.62, ал.3 КТ, към датата на извършената проверка – 01.06.2011г.

Предвид изложеното и като не констатира наличие на отменителни основания по отношение на атакуваното решение, съдът намери касационната жалба за неоснователна.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.08.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав по НАХД № 24345 по описа за 2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.